

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Valhemaailmassa

Kovin valheelliseksi on rehellinen maailmamme osoittautumassa, kun ainakin valelääkäreitä näyttää luuraavan joka toisessa arvauskeskuksessa. Sieltä he ovat mukahoitaneet potilaita ja määränneet lumelääkkeitä luulosairaille, eikä kukaan ole ollut huomaavinaan mitään vuosikymmeniin. Hankalahan näitä huijauksia on ollutkin huomata, kun lääkärinpaperit ovat olleet venäjäksi, siis hyvin kummallisella kielellä. Ravintolakin on venäjäksi PECTOPAH, joten on vaikea edes kuvitella, mitä ihmettä onkaan lääkäri, jossa on monta ä-kirjainta.

Vasta nyt, kun muutama valelääkäri on jäänyt kiinni, Valeviraston (Valvira) on ollut pakko ruveta syynäämään, josko tällaisia tapauksia olisi enemmänkin. Ja onhan niitä: Valviran ovella kuulemma alkaa olla jo jonoa, kun sinne pyrkivät tilittämään kaikki lekurit, joiden sertifikaatit ovat koiran syömiä, hukkateillä tai muuten vain kateissa. Vaikka näiden lääkärin koirat, hukat, katit ja kaikki muutkin kotieläimet nukutettaisiin ja avattaisiin, tuskinpa yksikään lääkärinlupakirjoja löytyisi, ja vaikka löytyisikin, ne olisivat luultavasti peräisin pietarilaiselta kirpputorilta.

Kuinka sitten potilas voi tietää, hoitaako häntä oikea vai valelääkäri? Joissakin tapauksessa on ehkä parasta olla tietämättä, koska tieto vain lisää tuskaa, mutta useimmiten uteliaisuus voittaa. Varmin keino kuulemma on testata, osaako lääkäri venäjää. Seuraavalle vastaanotolle siis kannattaa opetella venäjäksi jokin simppele lause, esimerkiksi ”Skolko uhod stoimost?” Jos tohtori vastaa siihen silmää räpäyttämättä, että seitsemänsataakuusikymmentäkahdeksan euroa miinus Kelan korvaus, hän on oikea lääkäri, joka on saanut ainakin laskutusoppinsa Pietarissa. Jos hän ei vastaa mitään, tai alkaa puhua harvinaisen lämpimästi syksystä, hän on valelääkäri, jos edes sellainen.

Tuo viimeksi mainittu epäily (”jos edes sellainen”) on aiheellinen sen takia, että nykyisin ei uskalla luottaa mihinkään – ei edes siihen, että kysymyksessä olisi aito valelääkäri. Nämä varsinaiset valelääkärit ovat nimittäin saaneet viime aikoina niin paljon julkisuutta, ettei olisi ihme, vaikka joku haluaisi tekeytyä valelääkäriksi. On helppo arvata, minkälaisen menestyksen kokee esimerkiksi pikkutunneilla ravintolan tanssilattialla parkettien partaveitsi, joka esittäytyy valelääkäriksi ja ehdottelee neidille pientä valelääkärileikkiä yläkerran hotellihuoneessa. Tempu on luultavasti tehokkaampi kuin esittäytyä vaikkapa kansanedustajaksi.

Kaukana ei ole edes ajatus siitä, että joku ujo ja hiljainen kunnanlääkäri, joka saa nimensä lehtiin korkeintaan syntymäpäivähaastattelussa ja kuolinilmoituksessa, joutuu kiusaukseen tekeytyä valelääkäriksi. Se on hänelle, koulutetulle ammattilaiselle, hyvin helppoa. Ei tarvitse muuta kuin tehdä muutama pieni hoitovirhe, kaivaa nenäänsä potilaan nähden tai käydä takapihalla tupakalla, niin jopa alkaa tulla ilmiantoja. Mainehan siinä ehkä menisi, mutta korvikkeeksi tulisi palstametreittäin julkisuutta.

